

ת"ד 1638/05/12 - מדינת ישראל נגד קנימר מקוריה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 1638-05 מדינת ישראל נ' מקוריה
תיק חיזוני: 51-49825/2009

בפני כב' השופט לאה שלזינגר שמא
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד קנימר מקוריה
נאשם

הכרעת דין

.1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתקן, המיחס לו עבירות של אי שמירת רוח בנגד לתקנה 49 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש וجرائم חבלה של ממש, עבירה בנגד לסעיף 62(2) לפיקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 בקשר עם סעיף 38(3) לפקודה, אי הגשת עזרה בנגד לתקנה 144(a)(2), אי מסירת פרטים בנגד לתקנה 145(a), אי דיווח מיידי למשטרת בנגד לתקנה 144(a)(4), הזזה רכב ממוקם התאונה בנגד לתקנה 144(a)(1) ותקנה 144(b), נהיגה ללא רישון נהיגה תקין בהיותו בלתי מורשה לנוהga כל, בנגד לסעיף 10(a) לפיקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 ונוהga ללא ביטוח תקין בנגד לסעיף 2(a) לפיקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל - 1970.

.2. על פי הנטען בכתב האישום המתקן, בתאריך 13.11.09 בשעה 5:30 בערך, נהג הנאשם ברכב הונדה מ.ר. 31-276-17 (להלן: "הרכב") בנתניה בכביש 57 מזרח למערב, והתקרב לצומת אזור תעשייה (להלן: "הצומת"). אותה שעה בכביש 57, בכיוון נסיעת הנאשם ולפניו, נסע אופנוו הונדה מס' 88-967-68 נהוג בידי קרייגמן עפר דוד. בהגיע כל' הרכב לרמזו של אזור התעשייה, נעצר האופנוו. הנאשם לא שם לב לכך, לא שמר על מרחק מספיק, התקרב לאופנוו יתר על המידה ופגע בו. כתוצאה מההתאונה נזקקו 2 כל' הרכב ורוכב האופנוו נחל חבלות של ממש, בקר שנגרמו לו שלושה שברים בעמוד שדרה צווארי, שלושה שברים בעמוד שדרה תחתון והוכר כבעל נכות ברמה של 24%. לאחר התאונה נמלט הנאשם עם רכבו (כך במקור - ל.ש.ש.) מבלי להשאיר פרטי, מבלי לבדוק את מצב המעוורבים, להגיש עזרה, להציג עד להגעת שירותי החילוץ ולא דיווח מיד לתחנת המשטרה על מקום התאונה ועל מצב הנפגעים. בנסיבות אלה נהג הנאשם ברכב כשהוא בלתי מורשה לנוהga ולא פוליסת ביטוח תקופה.

יצוין, כי ביום 7.5.14 תוקן כתוב האישום והוספה עבירה של גרים חבלים של ממש.

3. בהכראה שהתקיימה ביום 6.6.13 בפני כב' השופט וישקין, כפר הנואם בנהיגה וטען, כי אדם אחר נהג ברכב.

4. **במסגרת ההוכחות העידו:**

מטעם המאשימה:

1. בוחן תנואה (לשעבר), מר מקס אלפסי (עת/1) - ערך והגיש מצר (ת/1) וסקיצה (ת/2).

2. סירת (לשעבר) במשטרה, גב' ווילטה אברמוב (עת/2) - ערכאה דז"ח פעולה (ת/3).

3. בוחן ת"ד (לשעבר), מר בן יהודה רענן (עת/3) - הגיע הודעת נאשם מיום 30.5.10 (ת/4)

והודעת נאשם מיום 24.1.11 (ת/5), מסמכים לעניין לקיחת דגימת רוק מהנאשם (ת/6)

דגימת רוק של מקוריה טדלה (ת/7).

4. חוקר זיהוי פלילי, מר עמית לוי (עת/4) - ערך והגיש מצר (ת/8), דז"ח תפיסה בסימון

ד.ג.א. (ת/9), דז"ח חיפוש ט.א. לא ממצאים (ת/10), 45 תМОנות של הרכב (ת/11).

5. המעורב, מר עופר קרגמן (עת/5) - הגיע: מסמכים רפואיים (ת/11) ופרוטוקול הועודה

הרפואית לעררים (ת/12)

6. אח של הנואם ובעל הרכב, מר תמסגן מקוריה (עת/6).

7. עובדת במעבדה לזרוי פלילי, רפ"ק מירב עמיאל (עת/7).

מטעם ההגנה:

הנאשם, שהגיש רישום בדבר טיפול שינוי שער (נ/2)

5. **המחלוקה**

הסוגיה שבמחלוקת הינה, האם הנואם נהג ברכב במועד קרות התאונת, אם לאו.

עמוד 2

אין עדות ישירה לזהותו של הנג ברכב בעת קרות התאונה וכי הנאשם הוא זה שנג ברכב. כאמור, הנג ברוח מהרכב מיד לאחר קרות התאונה.

אין חולק, כי המשטרת הגיעה למקום התאונה במועד האירוע לאחר שהנג ברכב הנדון עזב את המקום ועל כן הוא לא עוכב על ידה במקום התאונה.

אין חולק גם, כי הרכב נשוא כתוב האישום, היה במועד הרלוונטי בבעלותו של תMSGן מקוריה, אחיו של הנאשם.

בעל הרכב אותר על ידי המשטרת, אך הוא הוכיח אליבי, שבעת התאונה היה במקום אחר ולא היה ברכב, ועל כן ביקש המשטרת דגימת רוק לבדיקת DN"א משני אחים של בעל הרכב, שאחד מהם הוא הנאשם.

6. **הראיות**

a. עדות המערב-עת/5

עת/5 עופר קרגמן העיד, כי במועד הרלוונטי רכב על אופניו בסביבות שעה 05:30 בבוקר. הוא עצר לפני הצומת של איזור התעשייה עקב אור אדום שלך ברמזור בכיוון נסיעתו. לפתע חש מכחה אדרה מאחור, והוא הועף קדימה ואיבד את הכרתו (פרוטוקול מיום 24.3.14 עמ' 13 ש' 10 ואילך). בהמשך עדותו הראשית ביום 16.6.14, סיפר העד כי אינו יודע מי פגע בו. בחקירהו הנגדית, נחקר העד בנוגע לחבלות שנגרמו לו כתוצאה מההתאונה.

b. בעל הרכב, תMSGן מקוריה (עת/6) העיד כי הוא אחיו של הנאשם. הרכב הנדון היה בבעלותו במועד הרלוונטי והוא רכש אותו כחודשיים לפני האירוע נשואתיק זה מאדם שהוא מכיר (עמ' 18 ש' 11) ושhaiנו חבר קרוב (עמ' 19 ש' 14).

ברכב השתמשו מלבדו גם אשטו ואחיו הגדל (עמ' 16 ש' 12) והם אלו שידעו את הקוד הסודי הדורש להנעת הרכב (עמ' 20 ש' 5).

במועד הרלוונטי חזר לבתו בסביבות השעה 23:00, החנה את רכבו בחניה מאחורי הבית והלך לשון. היו לעד שני מפתחות של הרכב, האחד שמר בכסו והשני היה מונח בארון בבית, (עמ' 17 ש' 16). העד הודה, כי הארון היה פתוח ונגיש לכל בני הבית (עמ' 20 ש' 11).

בחקירהו הנגדית לא ידע לומר היכן המפתחות מצויים ביום והיעד: "לא ידוע איפה שנייהם. נראה לי הם עדין בבית או אחד... לא זוכר, רוב הסיכויים בבית או אחד או שניים" (שם, ש' 25).

בבוקר למחמת התעורר בשעה 09:00 לערך וgilה שהרכב איןנו. לדבריו: "שאלתי את האחים שלי אם ראו את האוטו. ראייתי את אחיו הגדל ישן. אז הבנתי שהרכב נגנב". (עמ' 16 ש' 17).

הינו העד נמנע מלהשאול ברכל בתר הקטנה כל אחד ואחד מבני הבית לרבות הנאשם אם עשה שימוש ברכב

בעת שהעדים ישן, או למצער נמנע מלספר על כך בבית המשפט.

העדים סיפר בעדותו, כי יום או יומיים לאחר האירוע, שוחח עם מוכर הרכב, עמו הוא מצוי בקשר יומיומי, סיפר לו שהרכב נגנבו ושאל אותו אם נותר לו מפתח נוסף של הרכב ומוכר השיבו בשלילה (עמ' 20 ש' 1).

העדים הודהו, שלא היו ברכבת סימני פריצה (עמ' 17 ש' 11), אולם, בחקירתו הנגדית חזר בו ואמר, שלא בדק אם היו סימני פריצה אם לאו.

העדים אישר בחקירתו, כי השתמשה ברכבת לא הייתה שבורה לפני האירוע (עמ' 17 ש' 30-31).

העדים לא זכרו היכן היה נאשם ביום האירוע אר ציון, כי בד"כ הוא בחוץ, או שהוא מבלה, וסיפר, שבבוקר למחарат היה בבית (עמ' 18 ש' 6).

העדים גם סיפר, כי הנאשם לא נהג ברכובו אך נסע בו הרבה כשהם הגיעו מהפנימה בה למד הנאשם או שהעדים הגיעו לטיפולו שניים (עמ' 18 ש' 25).

בחקירתו הנגדית נשאל אם היה לנאשם שיעיר ארוך במועד הרלוונטי. העדים תחתמך ממתן תשובה ברורה לשאלת והשיב, שהוא לו תקופות עם שיעיר ארוך (עמ' 18 ש' 23).

העדים ציינו, כי נחקר במשטרת החשד לגרימת התאונה ועדיות מקום התאונה, אולם התבקש להביא את אחיו לחקירה וכן עשה ובמשטרת לקחו מהם דגימות ד.ג.א.

ג. עדות בוחן התאונה עת/1

עת/1, מקס אלפסי, היה בוחן תנועה במועד הרלוונטי. הוא סיפר בעדותו בביבהמ"ש, כי בתיק הנדון הגיע לזרת התאונה ואסף ממצאים, ערך סקיצה (ת/2) והציביע על הרכב המעורב בתאונה בפני איש מז"פ, שאסף ממצאים לבננטים מבhitתו מהרכב. העדים חקרו את בעל הרכב וערך מצור מיום 26.11.2009., (ת/1) בו רשם כי בתאריך 13.11.09 נפגש עם רס"ב עמית לוי, (עת/4) איש מז"פ במגרש גדר אסולין לשם לקיחת דם/שיעור הרכב הונידה מר. 3127617, אשר היה מעורב בתאונות פגע וברח ביום 13.11.09. ביום 26.11.09 העביר אליו רס"ב עמית לוי (עת/4) מעטפה ובה דוגמת שיעיר שנלקחה משימוש הרכב ודיסק עם תמונה מזמן לקיחת הדגימות (עמ' 1 ש' 23-26), ע"מ שיעירים למטה הארץ לבדיקה השוואת השוואת.

בחקירתו הנגדית, הסביר העדים כי טעה טעות סופר, כשרשם שבתאריך 13.11.09 נפגש עם עת/4, והמועד הנכון הוא ביום 25.11.09. העדים הסבירו, שלא בדק את האופנו המעורב בתאונה, כיון שנתקרא לטפל בתאונה של התנגשות ברמזור ורק לאחר מכן דוחה לו שהוא אופנו מעורב בתאונה. מסקנת הבוחן היא, כי כנראה הרכב הגיע לצומת במהירות, איבד שליטה והתנגש עם דופן הרכב ברמזור, הסתובב ונעצר בנתיב הנגדית לכיוון צפון. מהרמזור לרכב היו שברי זכוכית וסימן הדחיפה, שהוביל מהרמזור לרכב ומיקומו בסקיצה הוא מקום עצירתו הסופית של הרכב. (עמ' 3 ש' 1-4).

ד. השוטרת يولטה אברמוב - עת/2

עמוד 4

העדת צינה, כי הגיעו לטפל באירוע בעת שרתנה במשטרה במסגרת שירות חובה. העדה לא זכרה מأומה מהאירוע וצינה, שערכה דוח פועלה (**ת/3**) ומעבר לרשום בו לא הוסיפה דבר.

עפ"י ת/3-הגיעו למקום עם שוטר נוסף, כאשר מד"א כבר טיפול במערב. בזירה היה רכב מר. 3127617 שעמד על נתיב נסעה לצפון, כאשר אין איש ברכב. היא צינה, כי נמסר לה אנשים שהיו במקום, אך לא היו עדים לקרות התאונה, כי מהמקום ברוח אדם מצוי אתיופי לבוש בגדיים שחורים. הבוחן עת/1 הגיע למקום להמשך טיפול.

ה. השוטר בן יהודה רענן - עת/3

העד, ששימש כבוחן תנואה, קיבל את המשך הטיפול בתיק מעת/1. הוא סיפר, כי נלקחו מהרכב דגימות לבדיקה, אשר נשלחו למטה הארצי בירושלים. הוא ציין, כי בדק במסוף קשרי משפחה וראה, כי קיימות כמה אפשרויות, אך זמן למשטרה את שני האחים מקורייה, קנימר וטללה, מהם נלקחו דגימות רוק בהסתכמה. על סמך התוצאות זמן לחקירה את מי שנמצא מתאים לדגימה, היינו הנאשם. ע"פ ממצאי הד.ב.א., המליך להעמיד לדין את מקורייה קנימר, הנאשם, אחיו של בעל הרכב, שדגימת רוק שלו נמצאה מתאימה לממצא שנמצא ברכב (עמ' 6 ש' 23). העד גבה מהנائب הودעה תחת זהירותו והנائب אמר לו: "אין לי מה להגיד, זה לא אני ואין לי מושג מי נהג באוטו" (עמ' 6 ש' 26).

בחקירה הנגדית הודה העד, שהואלקח את הדגימה בערכה המיועדת לכך ושלח אותה לחקירה, אך לא זכר כיצד ע"י מי הועברה הבדיקה (עמ' 8 ש' 20-26).

ו. עדות חוקר מז"פ עmittel לוי - עת/4

העד, שביקר בזירת האירוע, סיפר בעדותו, כי נטל דגימות דנ"א- חומר ביולוגי שנראה על שימוש חיות הרכב, כנראה שירע עם רקמות (דם, עור) (עמ' 9 ש' 15).

העד צילם את הרכב ומספר כי "ברכב מסווג הונדה, ניתן היה להבחן בפגיעה מצד שמאל קדמי של הרכב, ככל הנראה מטאונה" (עמ' 9 ש' 14-13) העד בדק ולא מצא טביעת אצבעות ברכב.

העד ציין, כי ערך דיגום ד.ג.א. ודוח' שלילי בטביעות אצבע (להלן: "ט.א.") והסביר את האפשרות של אי הימצאותו של ט.א. כתוצאה מלחות, ידים לא מספיק שמנוניות וגורמים נוספים. העד הסביר כי ט.א. אפשר לעמוד על ההגה, אבל לשם כך צריך להרים את הרכב זהה לא נעשה בכל מקרה ובמקרה דין לא מצאו לנכוון להרים את הרכב. העד ציין, כי לא ראה ברכב ממצאים המעידים על פריצה.

העד סיפר, כילקח דגימת ד.ג.א. משבר בשמזה הקדמית, שניתן להבחן בו על נקלה בתמונות, וכי שבר זה נגרם ככל הנראה, כתוצאה מכך, שימושו נהדף לשם (תמונה 10 ו-12), והצביע על תמונה של שירע עם רקמות (תמונה מס' 21,29,30).

בחקירה נגד צין העד, כי המקרה זכור לו ואין זה חריג שלא נמצא ט.א.

העד סיפר, כי הבדיקה בוצעה ביום 25.11.09 כולל צילום, ד.ג.א.-ט.א. והדו"ח נרשם למחרת ביום 09.11.26. התאריך והשעה הרשומים בת/10 משקפים את מועד כתיבת הדו"ח ולא מועד עירכת הבדיקה (עמ' 10 ש' 26-30).

העד ציין, כי בדו"ח תפיסה לא כתוב שנמצאו רקמות, דם ושיער, אלא רק חומר ביולוגי מכיוון שאינו רופא משפט ואינו יכול לומר איזה חומר ביולוגי זה. זה נראה לו כמו שיער (עמ' 11 ש' 6-7). העד הסביר, שאם ישנה נגיחה בשימוש ודוחסה של השמשה כלפי חולץ, יש שיער, דם ורकמות. זהו חומר ביולוגי והוא דגם אותו במטוש מיוחד לחומר ביולוגי והעבירו לבחון עצמו (עת/1) ע"מ שילוח אותו לਮעבדה לחומרים ביולוגיים.

ז. חוקרת מד"פ רפ"ק מריב עמיאל עת/7

העדה, שהינה מומחית לגנטיקה, עבדה במעבדה הביוווגית בمز"פ במטה הארץ כעשר שנים, ערכה שתי חוות דעת ומזכר.

חוות הדעת מיום 21.4.10 (ת/13), ניתנה ביחס לבדיקה שנערכה לחומר שהתקבל ב"מעטה משטרתית סגורה מסומנת בין היתר זב-11-09/31045 מරחב שרון- את", מס"ד מוצג 321656, משמשת רכב הונדה ובה פירורי חומר עם שעורת".

פירורי החומר נבדקו בבדיקות דן"א ב-10 אתרים וכן אתר לזרוי המין. מסקנותיה מהבדיקות הן, כי התקבל פרופיל ממוקור זכרי בר השוואה ב-8 מתוך עשרה האתרים שנבדקו וכן באתר לזרוי המין.

במצר ת/14 צינה, כי נפללה טעות סופר במספר הסידורי של הבדיקה שאינו 321656 אלא 321565.

חוות הדעת מיום 6.12.10 (ת/15), ניתנה ביחס לבדיקה שנערכה לחומרים שהתקבלו ב"שquit פלסטיק סגורה בסגר מסומנת זב-11-09/31045 מראח שרון את", מס"ד מוצג חנ' 359712" בה התקבלו שתי שQUIT מאובטחות סגורות ממספרות האחת F 0069026 והשנייה F 0069027 מסומנות "10.5.10...את"ן שרון" ובכל אחת מהן שquit פלסטיק סגורה ובה כרטיס FTA עליה מסומן: "טליה מקוריה ת.ג. 319312492" ועל השנייה "קנימר מקוריה ת.ג. 319312534". לכל אחת מצורף דוח חיפוש חיצוני.

הדגימות נבדקו בבדיקות דן"א ב-10 אתרים וכן אתר לזרוי המין. מסקנותיה מהבדיקות הן, כי הפרופיל שהתקבל מהחומר שנdagם (סעיף 1 איור 2-חו"ד מיום 21.4.10), ב-8 מתוך עשרה האתרים שנבדקו וכן באתר לזרוי המין, הפרופיל תואם לפרופיל הדן"א של הנאשם או כל אדם אחר בעל פרופיל זה.

עוד נקבע בחוות"ד, כי: "עפ"י אומדן סטטיסטי של האוכלוסייה בישראל, שכיחות הפרטים באוכלוסייה, שהם בעלי דן"א כפי שהתקבל בחומר שנdagם נאמדת באחד ל-446 מיליון פרטים באוכלוסייה היהודית ובאחד ל-291 מיליון באוכלוסייה הערבית. השכיחות המצוינת מכילה תיקון סטטי הבא לפצוט על האפשרות, כי בתת האוכלוסייה אליה משתיר מקור הדן"א במוצג, שכיחויות האללים שונות מאשר באוכלוסייה הכללית וכן על האפשרות של חיתון יתר בתחום אותה תת אוכלוסייה.

בחומר שנdagם מפирורי חומר (סעיף 1 איור 1 -חו"ד מיום 21.4.10), התקבל פרופיל DNA ב-7 מתוך עשרה

האטרים שנבדקו ובאתר לזרע המין. הפרופיל תואם לפרופיל ה DNA של קנימר מקוריה (סעיף 2.2) או כל אדם אחר בעל פרופיל זה כפי שהתקבלה בבדיקות אלו.

אין עדות לתרומתו של טדלה מקוריה לפרופילים שאפינו בתיק הנדון".

بعدותה בביham"ש, הסבירה המומחית, כי חווות הדעת הראשונה מתייחסת לתוצאות שקיבלה מהמוצג עצמו באפריל 2010 ובשלב מאוחר יותר קיבלה שתי דגימות של אנשים להשוואה עם הפרופיל שאפינה מהמוצג. חווות הדעת השנייה מדצמבר 2010 מתייחסת לכך.

המומחית סקרה, כי בחווות הדעת הראשונה סעיף מוצגים, יש תיאור של המעטפה שקיבלה, ובתוכה היה משהו, שלא יכול היה להגיד מהו ולכן התייחסה אליו במינוח 'פירורי חומר' (עמ' 22 ש' 24-23) והוא מחוברות אליו קצת שערות (עמ' 22 ש' 23-21).

בנוסף, עשתה על החומר הזה בדיקה לראות אם יש שרירות של דם ולא היה. מהחומר הזה לקחה שתי דגימות והמשיכה לאפיון של פרופיל ד.ג.א.

העדנה הסבירה, כי המעטפה עם הדגימה נארזת בתקנה ונשלחת בדואר או באמצעות שליח למשרד מוצגים במטה הארצי של המחלקה לזרע פלילי, שיקולת הארץ, מסמנת אותה ונינת לה מספר של מז"פ, מספר ז"ב ולאחר מכן הדגימה נבדקת (עמ' 23 ש' 4-1). העדה סקרה, כי היא בדקה וערכה רישומים שהמספרים והתאריכים נכונים.

בחווות הדעת השנייה, מתייחסת לשתי דוגמאות דן"א של שני אחים של בעל הרכב. המומחית השוויתה את הפרופיל הגנטי שלהם לפרופיל שאפינה מהמוצג, ומסקנתה היא כי: "בן אחד, שהוא הנאשם, התאים לפרופיל שאפינו מהמוצג" (עמ' 23 ש' 12-13).

המומחית צינה, כי בחווות הדעת הראשונה קיבלה מעטפה אחת ובתוכה הייתה דגימה, כחלק מהחומר הכנסה ל מבחנה אחת וחלק ל מבחנה שנייה. שני החלקים הפכו, באופן בלתי קשור אחד לשני, לאפיון ומשניהם קיבלה פרופילים חלקיים. בתוצאות קיבלה פרופיל בשמונה אטרים מתוך עשרה האטרים, ולא תוצאה מלאה, בשלaicות החומר שהגיע אליה בבדיקה המוצג (עמ' 23 ש' 17-20).

بعدותה בביham"ש, הסבירה המומחית, כי מדגימות הרוק שקיבלה מה הנאשם ואחיו הפיקה פרופיל דן"א. דגימה אחת התאימה לפרופיל שהופק מהמצא ברכב התאמה של 8 מ-8. בדגימה השנייה ההתאמה הייתה 5 מ-8. המשמעות היא, כי מבחינה גנטית, הנבדק השני לא התאים. (עמ' 23 ש' 24-25).

המומחית צינה, כי במעבדה נעשות מספיק בדיקות, כדי שתוכל לומר, האם היא מדויקת על תוצאה מסוימת, היא עומדת לאחריותה אמיתית (עמ' 28 ש' 31-29 ש' 1).

ח. עדות הנאשם

הנאשם סיפר בחקירהתו הראשית בביבמ"ש, כי אחיו הגדל, תמסגן מקוריה, (עת/6) הינו בעל הרכב, מסווג הונדה שחורה. חדשניים לאחר רכישת הרכב, הוא נגנבן. עבר קודם לאירוע נשוא כתוב האישום, אחיו הסיע אותו ברכב עת החזר אותו מהמכינה הצבאית בה למד הנאשם. אחיו החנה את הרכב והלך לשון. הנאשם סיפר, כי באותו ערב יצא לבנות, חזר לבתו בבוקר והלך לשון. אחיו התעורר בשעות הבוקר, חיפש את הרכב ושאל את בני המשפחה אם ראה את הרכב. הנאשם השיב לו כי כשהגיע לבית עבר דרך חזית הבניין ולא ראה את הרכב.

הנאשם סיפר, כי זומן למשטרה בכפ"ס לאחר חצי שנה יחד עם אחיו הגדל, שם נלקחו מהם דגימות רוק (עמ' 34 ש' 22-24).

לאחר כולה, זומן לחקירה בה הסביר, כי היה ברכב כמה פעמים ולכן יתכן שד.ב.א. תואם לשלו "מצא" ברכב. הסברו של הנאשם לדם שנמצא ברכב היה, כי באותה תקופה נזקק לטיפול רפואי, והוא סבל מדימומים בהה. ברגע שהוא אוכל לדבר מה קשה, היה יורד לו דם והוא היה יירוק לכוס, אשר כפי הנראה נשכח ברכב. אשר לשער שמדובר בדם הנאשם, כי באותה תקופה היה לו שיער ארוך ויכול להיות שהוא נשר.

הנאשם הודה, כי באותה העת לא היה לו רישיון נהיגה והוא לא ידע לנוהג. הנאשם ציין, כי אין לו מושג מהו הקוד הסודי של הרכב.

בחקירהתו הנגדית, נדרש הנאשם להסביר, כיצד שערה שלו הגיעו לשימוש הרכב, והנאשם ציין, כי השערה שלו הגיעו לחלאן, כאשר ניגב את האדים, כי לרכב אין מזגן. יכול להיות שימושו ניגב יוכל להיות שהיה השערה בין מושבי הרכב (עמ' 36 ש' 14-13). אולם הנאשם לא יכול היה לספק הסבר מנח את הדעת, כיצד הגיעו השערה והחומר הביולוגי לשימוש בצד הנהג (עמ' 36 ש' 16).

הנאשם הכחיש, כי הצלקת המעטרת את מצחו נגרמה לו בתאונת נשוא התקיק וטען, כי נגרמה לו במהלך השירות הצבאי.

עוד סיפר הנאשם, כי שמע על התאונת בownik מאחיו. הנאשם עומת עם עדותו של אחיו, כי כלל לא ידע על קרונות התאונת, אלא חשב שהרכב נגנבן והגיש תלונה למשטרה, ורק לאחר מכן גילתה שאירועה תאונה. הנאשם חזר בו מדבריו והשיב, כי מישחו, לא המשטרה, אמר לאחיו על קרונות התאונת, וכי לנאים עצמוני נודע על קרונות רק 3-4 חודשים לאחר התרחשותה.

הדיון:

.7. טענת הפגם בשרשרת ההעברה של הממצאים הביולוגיים משימוש הרכב:

אכן קיימ פגם טכני בכך, שלא נערך רישום מדויק ביחס למעטפה בה הושמו הממצאים הביולוגיים, שנמצאו על השימוש המנוחת של הרכב, והם לא היו מסומנים במלואם כדבוי.

אולם, עדי התביעה 1 ו-4 העידו, כי הדגימה הביולוגית שנלקחה מהשימוש, הוכנסה למעטפה וזה נמסרה מיד ליד עד שהגיעה למעבדה, כשהיא סגורה.

לחומר הביוווגי שנתקבל במעבדה, נערכה בדיקה ותוצאותיה פורטו בחווות הדעת של עת/7.

המונחית העידה, כי כההמעטפה הגיעו לידי, היא בדקה שהרישומים של המספרים נכונים והתאריכים נכונים ושנן חתימות (של המעבירים) ורק אז החלה בביצוע הבדיקה (עמ' 23 ש' 6).

בחווות"ד (ת/13) צוין, כי על המעטפה היה רשום: **"ז.ב 11-09-31045 מרחוב שרון - אט"ק, מס"ד מוצג 321656 ... משמשת רכב הונדה"**.

רישום זה מעיד, כי המעטפה המדוברת ע"י עדי התביעה 1 ו- 4, שתכולתה נלקחה משמשת הרכב, היא המעטפה שתוכנה שימש חומר לבדיקה במעבדה ולחווות הדעת.

עוד היה מצוין בחווות הדעת, כי המעטפה התקבלה כשהיא סגורה (ראה סעיף 1 לת/13).

על כן סבורתני, כי די בריאות אלו, כדי לקבוע, שאכן החומר הביוווגי שנלקח מהמשמשת של הרכב הנדון, הוא החומר שנבדק במעבדה ושימש בסיס להשוואת הדנ"א של הנאשם עם הדנ"א שבחומר שהיה בשימוש הרכב.

8. החומר ששימש לקבעת הדנ"א

החומר שנלקח משימוש הרכב כלל חומר ביולוגי של שערות עם רקמות (עת/4 עמ' 9 ש' 29-28). בחווות הדעת תואר כ"פירורי חומר עם שיער" (עמ' 25 ש' 15: "השערות היו מאוגדות בתוך אספה של עוד חומר שהיה נראה לי זהה לא משהו מקצועי כמו חתיכת רקמה").

לעומת עדות זו, טוען הנאשם כי היו בעיות שניים שבгинן ירד לו דם, אותו הוא ירק לכוס, שהיתה מונחת בין המושבים הקדמיים, במקום המיועד לכוס.

כאמור, תוצאות הבדיקה אין מבוססות על בדיקת דם, שנמצאה על השמsha השבורה אלא על השערות.

בקשר להימצאותן של שערות בין שרבי המשמשת של הרכב, הנאשם טוען, כי באותה תקופה היה לו שיער ארוך, ויתכן שהגיע לחלאן. אולם, לא יכול היה הנאשם, שטוען שישב במושב הימני במועד כלשהו לפני התאונה, להסביר כיצד הגיעו שערותיו לשימוש החלון השבורה שבצד השמאלי של הרכב.

התירוצים שנייה הנציג לתת לנוכחות הרקמות שנמצאו על שרבי המשמשה אינם סבירים ואני נותרת בהם אמון והם הומצאו ע"י הנאשם בניסיון להפריך את הקשר בין הרקמות שנמצאו לבין הנאשם.

לאור האמור לעיל, אני קובעת, כי הרקמות שנמצאו בשימוש הרכב השבורה הן רקמות מגופו של הנאשם.

9. תוצאות ההשוואה של הרקמות

בשלב ראשון, נערך המשטרת בדיקה של הרקמות שנמצאו בשerbיו המשמשה של הרכב, ועל כן הוגשה חוות הדעת לת/13.

במועד מאוחר יותר, נערכה בדיקת דן"א שהופקה מדגימת רוק על מנת לבדוק, אם יש התאמה בדנ"א של אחד מהם לתוכאות בדיקת הדן"א של החומר הביוולוגי שנמצא ברכב. על כן הוגשה חוות הדעת ת/15.

בבדיקה הדגימה שנלקחה מהרכב, נתקבלו תוצאות מ- 8 "atrims" מתוך עשרה. המומחית הסבירה בעדותה, כי התקבלו תוצאות "רָק" מ-8atrims בغالל איכות החומר שקיבלה (עמ' 23 ש' 19).

בבדיקה הדגימה שנלקחה מכ"א שני האחים מקוריה, הנאשם וטדלה, הושוו 8atrims לממצאים שנתקבלו מהבדיקה של הרכב. התוצאה מהשווות התאמה בין הדן"א של האחים נתן את התוצאה הבאה:

תוצאה הדן"א של הנאשם הייתה התאמה של 8 ל- 8, דהיינו, התאמה מלאה, ואילו של אחיו, של 5 מתוך 8, שהוא דומה אבל לא תואם (עמ' 23 ש' 11-12 וכן 24-31).

בחוות הדעת, קבעה המומחית, כי - "**על פי אמדן סטטיסטי של האוכלוסייה הישראלית (יהדות או ערבית), שכיחות הפרטים באוכלוסייה, שהינם בעלי פרופיל DNA כפי שהתקבל בחומר שנדגם מפирורי חומר (סעיף 1 אזכור 2), נאמדת באחד ל- 446 מיליון פרטים באוכלוסייה היהודית ובאחד ל- 291 מיליון פרטים באוכלוסייה הערבית.**

השכיחות המוחשבת מכליה תיקון סטטיסטי הבא לפצות על האפשרות כי בתמת אוכלוסייה, אליה משתייך מקור ה-DNA במוצג, שכיחיות האלים שונות מאשר באוכלוסייה הכללית, וכן על האפשרות של חיתון יתר (INBREEDING) בתוך אותה תת אוכלוסייה".

המומחית נחקרה אם מידת ההסתברות של בעלי מוצא אתיפי נבדקה, ומה השפעת השינוי שעלול להימצא. היא העידה, כי אין הבדלים משמעותיים במידת הסתברות בין אוכלוסיות שונות.

אמור מעטה, כי לאור מידת ההסתברות המזעירות ביותר לזרות הדן"א בין שני אנשים, כי אך קביעת זהותו של הנאשם כמו שנג ברכב בעת קרות התאונת, הינה מעל לכל ספק סביר.

10. הסגירות המלומדת העלתה בסיכון טענות על פגמים פורמליים וטכניים שנעשו במהלך החקירה. ATIICHIS לטענות אלה בקצרה ואציגן, כי אין בהן, בכלל ייחד ובכחן המctruber, כדי להשפיע על התוצאה העובדתית והמופורטת אליה הגעתי לעיל.

א. נטען ע"י ההגנה, שעיל טופס לקיוח הדגימה -ת/10 (צ"ל: "ת/6"-ל.ש.ש.) אין חתימת הנאשם על הסכמתו לנטילת הדגימה.

עת/3 העיד (עמ' 6 ש' 10 וכן בשורה 20), כי הנאשם הסכים למתן הדגימה וגרסתו לא הופרכה.

אין לפיקפק בנוכנות הדברים אלה, שהרי אי אפשר לקחת רוק ללא הסכמה וכן הנאשם לא טען בעדותו, כי לא הסכים לתת את הבדיקה או שהוא נלקחה בעורמה.

ב. הטענה שאי לקיית טביעה אכזבות מהרכב מהו מחדל חקירתי, אין בה ממש. הטענה רשאית לבחור בדרכי הוכחה והימנעות מהזקקות לדרך הוכחה כleshia, אינה מפחיתה של דרך הוכחה אחרת. לכן, משהוכחה הטענה את גרסתה באמצעות בדיקת הדן"א, לא הייתה חייבת ולא נזקקה, לבדוק טביעה האכזבות, שהיתה כרוכה בגרימת נזק בלתי הפיך לרוכב (עמ' 9 ש' 21).

ג. טענה נוספת של ההגנה בדברי העדר הוכחה של שרשרת המסירה של דגימת הרוק של הנאשם - המומחית צינה בחוות דעתה ת/15, כי התקבלה שKeith מאובטחת סגורה בסגור עם ציון מספורה, שם ניתן הדגימה ומספר ת.ז. שלו.

כך, שאין לפיקפק כי מדובר בדגימת רוק של הנאשם.

ד. טענה נוספת שהעלתה ב"כ הנאשם היא, כי לא הגיע הדיסק המקורי של תצלומי הרכב של הנאשם. התמונות שהוגשו כראיה (ת/9) אושרו ע"י העדים, שאליהם התמונהות שהופיעו בדיסק וכן הן הגיעו ללא התנגדות ההגנה.

גם לא נשמעה טענה בעדותו של הנאשם, כי הן לא משקפות את מצב הרכב לאחר התאונה.

עוד טענה ההגנה, כי פגיעתו של הנאשם המעורב בתאונה לא גרמה לו חבלה של ממש. ה.

הטענה הגישה שורה של מסמכים מהם עולה, כי המעורב נפגע בעמוד השדרה הצווארי והמוחני, וכי פגיעה זו הצריכה ניתוח שבמסופו של דבר המוסד לביטוח לאומי הכיר בה כפגיעה בעובודה כתוצאה מההתאונה, וקבע לו 24% נכות.

11. השערות ופרורי החומר הביולוגי שנמצאו על שימוש הרכב הינםرأיה נסיבית.رأיה נסיבית מוכיחה את הנسبות ולא את העובדה הטעונה הוכחה. כלל, כדי לקבוע ממצא מרושע על בסיס ראיות נסיבותיות, נדרש כי שילובן של הראיות הנסיבתיות יוביל למסקנה מפלילה כמסקנה סבירה אפשרית יחידה. בהתקיים מסקנה סבירה אפשרית אחרת, שהיא ממשית ואני דמיונית, שאין בה כדי הפלת הנאשם, דין לצתת זכאי. ר' ע"פ 40/20132 ק"ס נ' מדינת ישראל (28.5.07), מפי כבוד השופט פרוקצ'יה, כפי שקבעה:

"כבר נפסק כי תהלייר הסקת מסקנות מפלילות מראיות נסיבתיות הינו תהלייר תלת-שלבי:

בשלב ראשון נבחנת כל ראייה נסיבית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתתף עליה מצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת, לכואורה, את הנאשם בבעיטה העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על נסיוון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירוף של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כן. בשלב שלישי, מועבר הנintel אל הנאשם להציג הסבר העשי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חולפי למערכת הראיות הנסיבית, העשי להוותר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח את התזה המפלילה של הטענה מול האנטי-תזה של ההגנה, ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסבירו של

הנאשם" (ע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745, 754).".

12. "ישום המבחןים האמורים במקורה דין מעלה, כי בשלב הראשון קיימת ראייה נסיבית בדמות שערות וחומר ביולוגי שהד.ג.א שליהם זהה בזיהות מוחלטת לזה של הנאשם בכל האתרים שנבדקו. בשלב השני, אכן, הראייה הנסיבית מעربת את הנאשם בביצוע העבירה. בשלב השלישי לא קיים הסבר חלופי אשר עשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגד הנאשם. ההסברים החלופיים אשר הוצעו על-ידי ההגנה, אין בהם כדי להציג אnty-תיזה שהיא בה כדי לעורר ספק סביר באשמהו, כפי שפורט לעיל.

עוד נקבע בפסיכיקה כי ניתן להרשיע על סמך ראיית DNA ייחודית, וכן מניעה עקרונית לעשות כן, ואולם הרשעה כזו צריכה להישמר לנסיבות יוצאי דופן, ועליה להיעשות בנסיבות מירבית ואף ביד רועדת, נוכח העובדה שככל כובד המשקל מוטל על ראייה אחת ייחודית (ע"פ 149/12 **אלמליח נ' מדינת ישראל**). (26.3.12).

במקורה דין, מדובר בראיות DNA שנמצאה על שבר שמשת הרכיב, היינו לא בטבעית אצבע אקראיית או שערה שנשרה מראשו של הנאשם ונמצאה על רצפת הרכיב, אלא אסופה שערות הדבוקות זו לזו בחומר ביולוגי, שנמצאו דווקא במקום בו נגנחה השימוש מתוך הרכיב ונופצה, ניפוץ אשר נגרם בתאונת. בנסיבות אלו, הסבירו של הנאשם הימם בלתי סבירים וכי בראיות DNA ובמקום המצאותה ברכיב כדי להוביל למסקנה היחידה המתבקשת, כי הנאשם הוא שנג ברכיב בעת קרות התאונת.

12. אשר על כן, אני סבורה, כי המאשימה הוכיחה לעללה מספק סביר את אשמתו של הנאשם ואני מרשים אותו בעבירות המיוחסת לו בכתב האישום.

הערה: עיקרי הכרעת הדין הוקראו לצדדים באולם.

המציאות תשליך עותק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ה, 27 Mai 2015, בהעדן הצדדים.

